
V Ě S T N Í K

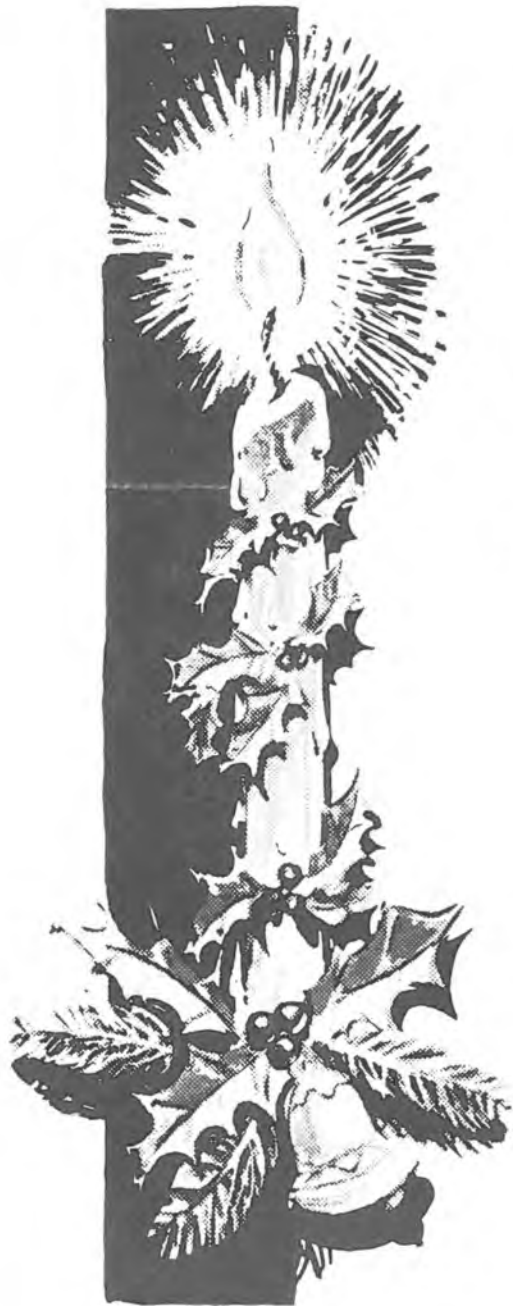
Informační Orgán Československé národní rady americké

2137 LOMBARD AVENUE, CICERO, ILLINOIS 60804-2037

Telephone 708-656-1117 • Fax 708-656-5611

Redaktorka - Olga Kovářová

LISTOPAD - PROSINEC 2000

*Radostné Vánoce a mnoho štěstí
v Novém roce 2001
přeje svým věrným členům a přátelům*

ČESKOSLOVENSKÁ NÁRODNÍ RADA AMERICKÁ

Babiččiny Vánoce...

BOŽENA NĚMCOVÁ

Před vánočními svátky střídalo se povídání pohádek a zpívání písní s rozprávkami o pečení vánoček, jak má která bílou mouku, mnoho-li dá másla, děvčata povídala o "slívání" (olova), děti pak těšily se na vánočky, spouštění svíček, na Jezulátka a na koledu.

Na štědrý den štědře podělen byl, kde kdo, i drůbež a dobytek dostaly vánočky, a po večeři vzala babička ode všeho, co k večeři bylo, po kousku, hodila polovičku do potoka, polovic zahrabala do sadu pod strom, aby voda čistá a zdráva zůstala a země úrodná byla, všechny pak drobtý sesbíravši hodila "ohni", aby "neškodil". Za chlívem třásla Bětka bezem, volajíc: "Třesu, třesu bez, pověz ty mi pes, kde můj milý dnes"; a v světlici slívaly olovo a vosk, a děti spouštěly svíčky v ořechových skořepinách na vodu. Jan tajně postrkoval mísu, v níž voda byla, aby se hnula, a skořápky, představující loďky života, od kraje ku středu se houpaly; pak volal radostně: "Dívejte se, dívejte se, dívejte, jak se daleko dostanu do světa."

Ozvala se zvenčí u okna pastýřská trouba. Nejdřív odtroubil melodii pastýřské písně kolední, pak začal zpívat: "Vzhůru vstaňte, pastýřové, hlásná novina, Spasitel se nám narodil v Betlémě v chlévě atd. — "Máš pravdu Kašpare, kdybych neslyšela tu píseň, ani by mi boží hod nepřicházel tak veselý," pravila babička, poslouchajíc s potěšením. Pak šla ven a naložila pastýřovi do mošny výsluhu.

SJEZD ČSNRA 2000

Sjezd byl zahájen v sobotu 28. října 2000 ve spolkových místnostech restaurace Klas v Cicero, Illinois. Skončil 29. října. Sjezdu se zúčastnili všichni členové předsednictva Rady: br. J. Richard, br. J. Uhlíř, s. R. Nehasilová, s. O. Kovářová, s. L. Safusová, br. dr. V. Holeček, s. F. Uhlířová, s. A. Vacková, br. F. Kala. Za odbočku 28. říjen br. L. Vosanlik, s. A. Ryšavá. Za odbočku M. R. Štefánik br. dr. F. Lukeš, s. Mosová, s. J. Karkosová, s. L. Moudra. ASO br. P. Lebloch, s. M. Picová. National Al. of Czech Catholics br. F. Macek.

Zástupci z USA:

Washington D.C. dr. Juraj Slavík, s. dr. M. Hornová, s. J. Vojtová. Odbočka L.A. a Orange County br. dr. M. Halouzka. Krajanský výbor, Ohio s. M. Hyvnarová, br. dr. M. Poseděl. Catholic Union, Ohio br. S. Zach. National Czech and Slovak Museum & Library, Cedar Rapids, Iowa br. Baldwin. Dopisy zaslané (proxy) od ČSA, Oak Brook, IL, American Friends of Czech Republic, NY.

Předsedou sjezdu byl zvolen br. Juraj Slavík, místopředsedové dr. M. Halouzka, a dr. M. Poseděl. Tajemnice s. J. Vojtová, s. J. Karkosová, s. J. Moudrá.

Sjezdový výbor předložil návrhy pracovních výborů Sjezdu a doporučení pro plénum k jednání.

Z uveřejněných resolucí a dopisů je jasné, že ČSNRA zůstává za svými ideály a předsevzetím - její směrnice se nebudou měnit. Sjezd a volby funkcionářů bylo odročeno na neděli.

Večer jsme se opět sešli ve velkém sále v restauraci Klas, kde jsme oslavili spolu s hosty 28. říjen 1918. Sestra Rozina Nehasilová, předsedkyně Oblastního výboru, Chicago, přivítala hosty a přítomné bratry a sestry. Rev. R. Shintay přednesl modlitbu. Br. J. Uhlíř vzdal poctu vlajce, br. dr. V. Holeček zazpíval hymny. Po společné večeři pokračoval program. Br. předseda J. Richard měl proslov, s. V. Rokničová přednesla báseň. Načež následoval film Hrady a zámky v České republice. Br. dr. V. Holeček zazpíval několik lidových písní. S. Rozina Nehasilová se se všemi rozloučila a poděkovala za hojnou návštěvu.

Sjezd ČSNRA pokračoval v neděli 29. října 2000

Výsledky voleb:

Předseda ČSNRA - John M. Richard

1. místopředseda - John B. Uhlíř

2. místopředsedkyně - Rozina Nehasilová

3. místopředsedkyně - Milada V. Hornová Ph.D.

Tajemnice - Ludmila Šafusová

Pokladní - J. Karkošová

Editor Věstníku a American Bulletinu - Olga Kovářová
Revisori účtů - Frank Maček, Stanley Zach

Členové ředitelského výboru na další dva roky:

Miloš S. Halouzka J.D.
Vladimír Holeček Ph.D.
Fred G. Kala
F. Lukeš J.D.
Libuše Moudrá
Juraj Slavík
Adéle Vacek
Jaroslava Vojtová
Františka Uhlířová

Příští vydání bude v březnu 2001.

Dopis prezidentu České republiky

His Excellency Václav Havel
Prezident České republiky
Kancelář prezidenta republiky
11908 Praha 1 - Hrad, Czech Republic

Vážený pane prezidente,

jako každé dva roky, sešli jsme se na Sjezdu Československé Národní Rady Americké v Chicagu, a to ve významný den pro republiku - 28. října. Je tomu také 82 let od založení naší organizace.

Používáme této příležitosti, abychom Vám poslali pozdravy s přáním všeho dobra pro Vás i pro Českou republiku.

Věříme, že máme společný cíl i nadále uchovávat a posilovat demokracii.

Hodně zdraví a sílu do dalších dnů od účastníků sjezdu.

John M. Richard, předseda

Ludmila Šafus, jednatelka

Československá Národní Rada Americká

Vzpomínka na Jaromíra Zástěru

Už je tomu více než deset let, kdy zemřel známý český hlasatel Hlasu Ameriky (VOA) ve Washingtoně, politický vězeň a vlastenec, Jaromír Zástěra. Ještě než dovršil osmnáctý rok svého života, byl obviněn ze špionáže, uvězněn na Pankráci a na Borech a nakonec odvezen do uranových dolů v Jáchymově. Na nátlak Československé Národní Rady v Americe a americké vlády, byl po 13 letech z vězení propuštěn a vyhoštěn z republiky. Zbytek svého poměrně krátkého života strávil pak v Chicagu a ve Washingtoně. Zástěrovo rodné město, Příbram, však nezapomnělo na svého rodáka.

Navštívíte-li někdy Svatou Horu a Příbram najdete tu Ulici Jaromíra Zástěry. V.W.

Satelitní příjem programů České televize

Česká televize, v zájmu vyhovět občanům trvale žijícím či jinak pobývajícím v zahraničí, rozhodla o umožnění volného vysílání, tj. bez kódování, zpravodajských a publicistických pořadů vyráběných Českou televizí. Cílem tohoto projektu je, aby diváci v zahraničí mohli na libovolném digitálním satelitním přijímači vybaveným modulem pro příjem nekódovaných pořadů Free To Air (FTA) sledovat naše programy.

Tímto způsobem chce Česká televize maximálně zjednodušit problematiku příjmu, neboť zavedení kódovacího systému by zkomplikovalo možnosti příjmu a ve výsledku by nebylo pro diváky v zahraničí přínosem. V této etapě bude sledování TV programů znamenat orientaci o programu ČT např. podle teletextových informací, kde bude vyznačeno, které programy jsou vysílány nekódovaně (pro informaci: teletext je už na obou programech vysílán nekódovaně). Počítá se, že po první etapě, kdy budou takto vysílány především zpravodajské a publicistické pořady, bude postupně docházet k rozšiřování volného vysílání i na další vlastní tvorbu ČT.

Atraktivnost satelitního příjmu v zahraničí vzroste zvláště s přechodem na nový typ satelitu, který bude umístěn na stejné pozici jako stávající a bude znamenat zvýšení kvality poskytované služby projevující se pokrytím signálem s vyšší intenzitou elektromagnetického pole jak na území České republiky, tak i evropského kontinentu. Umožní to přijímat signál i v těch místech Evropy, kde to dosud nebylo možné.

Aby Česká televize vyřešila alespoň v první fázi problém šíření signálu do zahraničí, zavedla nový progresivní systém vybraných programů pomocí internetu. Tím je dána možnost příjmu programů ČT nejen na území Evropy jako při satelitním příjmu, ale takřka v celém světě. I na tomto poli Česká televize začíná rozšiřovat svoji nabídku a věří, že u řady diváků splní jejich požadavky na příjem českých zpravodajských programů. Výhodou tohoto distribučního kanálu je i ta skutečnost, že umožňuje vedle živého příjmu i příjem na vyžádání, tj. podle časových možností diváka. Internetová adresa ČT je <http://www.czech-tv.cz>.

Pentagon hlavním poradcem české armády

25. října velvyslanec Spojených států v České republice John Shattuck a český ministr obrany Vladimír

Vetchý podepsali v Praze smlouvu o americké pomoci českým ozbrojeným silám. "Pracovní plán na rok 2001" vypracoval tým odborníků z velitelství amerických ozbrojených sil umístěných v Evropě. Žádnou podobnou smlouvu s jiným státem české ministerstvo obrany dosud neuzavřelo. Dohoda má zajistit České republice pomoc amerických expertů při začleňování země do NATO a také ovšem návrhy nákupu drahé vojenské techniky. Vzájemná spolupráce má pokračovat i v dalších letech.

Ministr Vetchý při podpisu smlouvy prohlásil, že pomoc z jiných států NATO je v mnoha směrech podobná. Americká vláda spolupracuje s českou armádou již několik let, ale 25. října byla spolupráce postavena na formální smluvní základ. Podobnou smlouvu podepsaly Spojené státy také s Polskem a Maďarskem. Nevidíme na této smlouvě nic špatného, komunisté a postkomunisté v ČR smlouvu však kritizovali. České ozbrojené síly, ale také všechny nové členské země NATO, potřebují pomoc zkušenějšího. A USA je ve vojenské oblasti nejdále ze všech členských států aliance a vydávají na pomoc těmto státům nejvíce peněz.

Levicoví novináři v ČR se hned rozepsali o tom, že Američané díky této smlouvě uvidí lépe české armádě do karet a budou všemožně prosazovat svoje firmy při zbrojních dodávkách. Smlouva však mluví jen o doporučení; jaký druh na př. zbraní, počítačů, radarů, systému kontroly vzdušného prostoru a pod. je třeba nakoupit, a je na české vládě, aby se rozhodla mezi dodavateli z USA, ale také z Německa, Francie, Velké Británie či třeba Švédska. Náklady na modernizaci české, polské a maďarské armády se odhadují na 240 miliard českých korun. Česká republika nutně potřebuje k výcviku a obraně 36 nadzvukových letounů za zhruba 36 miliard korun. Již dlouho se rozhoduje, kdo dodá tato letadla kvalitnější a levnější. Česká sociálně demokratická vláda je pod tlakem západoevropských socialistických vlád, které samozřejmě prosazují svoje zbrojní podniky. Jistě, je zde konkurence. Vždyť na soutěži konkurentů stojí celá západní produkce a obchod. Na tom není nic špatného. A že uvidí USA do našich karet? Komu by měli Češi po všech těch Mnichovech, prohrách Evropanů v druhé světové válce, pokusech o separátní armádu v Evropě, obstrukcích proti vedení NATO pak proti americkému zásahu v Libyi, v Iráku a pod. více důvěřovat?

J. Breber

Ještě, ještě...

Ovacemi vestoje a četnými přídavky skončil nedávno koncert Karla Gotta a jeho hosta Heleny Vondráčkové

v prestižní newyorské Carnegie Hall. "Možná příští rok zase tady," řekl nadšený zpěvák, který se viditelně nemohl rozloučit s hudební síní, jež hostila tolik slavných jmen. Směsi rokenrolových melodií, skladeb klasiků, operetních melodií a árií naslouchalo zaplněné hlediště a balkony. Diváci přišli nejen z New Yorku, ale přicestovali i ze západního pobřeží Spojených států a Evropy. Gott a Vondráčková nabídli skladby v češtině, slovenštině, polštině, němčině, italštině a samozřejmě angličtině. Vystoupení uvedla modelka Pavlína Pořízková a přihlíželi mu mimo jiné režisér Miloš Forman a herec Jiří Bartoška. V závěrečném proudu přídavek zněly hlavně české a moravské lidové písně. To už obecenstvo stálo a síň se plnila potleskem a skandováním "ještě, ještě". Lidé proudili k pódiu, podávali květiny, navzdory zákazu blýskaly fotoaparáty. "To byl den, že nemůžu skoro mluvit," prohlásil poté zpěvák.

Komunistická moc v Buchenwaldu

FERDINAND PEROUTKA

(Z Proglasu 5-6/2000 zkrátil a komentoval J. Breber)

Dokončení z minulého čísla

Neodolatelnost tohoto systému, jistota, s jakou pomsta si vždy našla svou oběť, zdá se podivná v poměrech tak nesnadných. Systém byl rafinovaně založen na úzké spolupráci komunistů, kteří ovládali nemocnici, s těmi komunisty, kteří ovládali písárnu (Schreibstube). To bylo druhé zřídlo vši mohoucnosti. Proti komu se spikly tyto dvě instituce byl ztracen. Nemocnice vládla nad osudem vězně, když byl nemocen nebo když bylo prohlášeno, že je nemocen. Písárna řídila osud vězně, když byl zdrav. V písárně bylo určováno, do kterého pracovního oddělení bude vězeň přidělen. Bylo možno rozdávat různé osudy. Buď bylo možno dostat takovou práci, která znamenala stát čtrnáct hodin denně v tenkých šatech na mraze, nebo byla práce, při níž se celý den sedělo u teplých kamen. Bylo možno pracovat v lomu nebo vařit SS-manům večeři, při čemž se sám člověk pořádně najedl. V písárně bylo určováno, kdo je tak slabý a nemocen, že má být poslán do plynové komory. Kdo má tak originálně tetovanou kůži, že ji potřebuje oddělení pro zpracování kůže. Velitelství se nenamáhalo, aby kontrolovalo.

Škola kolaborace

Podstatou komunistické taktiky je přetvářka, a proto do nynější (rozumějte "poúnorové" - pozn. red.) vlády v Československu byli přibráni jako ministři také tři muži, kteří nejsou členy komunistické strany (pravděpodobně měl F.P. na mysli Neumana, Šlechtu a Ploj-

hara - pozn. red.). Nic nerozhodují, nikdo se jich na nic neptá, ze všeho se odpovídají politickému dozorcí, který jim byl přidělen, a žijí v ustavičném strachu o sebe. Byli vybráni z onoho reservoáru bezcharakternosti, jaký se vytváří v každém prostředí, kde několikrát za sebou násilí naučilo člověka se ohýbat, chce-li přežít. Pozoruhodné je, že všichni tito tři muži prožili téměř šest let v Buchenwaldu. Otázka je, je-li to náhoda, či zda mezi jejich pobytem v koncentračním táboře a jejich nynější zradou je nějaká vnitřní souvislost a logika. Byli odpůrci komunismu, ale nějaký společný zážitek je přivedl tam, kde dnes jsou. Existuje kolaborace s komunismem, jako existovala kolaborace s nacismem. V obou případech to znamená totéž: přisluhovat zlu, odvracet oči, když je páchána krutost a bezpráví, a mít z toho osobní prospěch. Co tedy se přihodilo těmto třem mužům? To se jim přihodilo, že prožili všechno to, co jsme se snažili vylíčit, dva z nich dokonce - jako funkcionáři táborové administrativy - z největší blízkosti. Zde nabyli dojmu, že komunismus představuje skutečnou a zlou moc. Že je nebezpečno mu odporovat. Že, kde demokraté váhají, on jedná bez rozpaků. Že toto spojení rozhodnosti, brutality a organizace je největší ze sil přítomné doby. Že snad ani není možno tomu s úspěchem čelit. Byl to dojem z jediného a zvláštního prostředí, ale přinesli si jej odtud to dalšího života a nepodařilo se jim zbavit se ho...

Vedle jiných povinností mají demokraté ještě tu povinnost, aby přesvědčili svět, že nejenom komunismus, nýbrž také demokracie je síla.

* * *

Co k tomuto Peroutkovu textu, napsanému před půl stoletím, dodat? V posledních deseti letech vzrostly preference komunistů (KSČM) z osmi na dvacet procent. Bývalí komunisté tvoří dvě třetiny české vlády a na Slovensku, s výjimkou jejího předsedy, vládu celou včetně presidenta. Nejvlivnější "poradci" na ministerstvech a vládních úřadech, včetně soudců, jsou bývalí komunisté. Zkuste v České republice říci soudci, že je proti vám - exulantům zaujatý, protože je bývalým komunistou. Budete obžalován a odsouzen za "útok na veřejného činitele". Zkuste místopředsedovi vlády panu Rychetskému, ale třeba i předsedovi sněmovny Klausovi, ze "smluvně opoziční strany" říct, že se zasloužil o to, aby naše komunisty zkonfiskované domovy nám nebyly vráceny. Se zlou se potázete. Poslanec z vládnoucí strany soukromě prohodil, že po příštích volbách jsou ochotní jít do koalice s komunisty: "Ti jsou přece dávno jinačí než ti předlistopadoví!" Jaká naivita! A převládá většina národa je k tomu všemu lhostejná. A nebo se zase již bojí?